

9. marec 2024

Meditačný obsah č. 232

Rudolf Steiner opisuje, ako sa skúsenosť existencie času stáva prístupnou pre človeka prostredníctvom momentálnej situácie človeka vzhľadom na vyššie skutočnosti.

Keby všetky bytosti stáli na rovnakom stupni vývoja, neexistoval by čas. Spolupôsobením určitého množstva nižších bytostí a určitého množstva vyšších bytostí vzniká čas.¹

Pri cvičení duše, napríklad pri koncentrácii alebo pri intenzívnom pozorovaní nejakého javu, až kým nie je metafyzicky rozlúštený, cvičiaci zažije jemným spôsobom aj spolupôsobenie spútaných mocností s anjelskými silami. Isteže táto skúsenosť spočiatku zostáva nepomenovaná a uniká poznaniu vedomej identifikácie. Cvičiaci iba zbadá, že sa so zvýšením koncentrácie otvorila svetlejšia sféra a tieňové podprahové energie tela sa počas disciplíny pozornosti rozdeľujú. Vyššia dimenzia prichádza naproti nižšiemu poviazanému svetu a cvičiaci prežíva vývoj so zážitkom času.

Ako vzniká zážitok času?

Pre nasledujúcu meditáciu by mali ako základ poslúžiť vety Rudolfa Steinera. Prirovnanie k praxi cvičení duše môže tieto vety názorne a živo ilustrovať. Cvičiaci vedomejšie prežije, ako sa svet svetla a tieňov stretávajú.

Zdroj:

¹ Rudolf Steiner: GA 110, Duchovné hierarchie a ich zrkadlenie vo fyzickom svete, S. 176

Meditácia 232

Napísal Administrator

Pondelok, 11 Marec 2024 06:45 - Posledná úprava Pondelok, 18 Marec 2024 07:36

[meditácia č.231](#) < späť [zoznam meditačných obsahov](#) vpred > [meditácia č.233](#)